

Εισήγηση του Προέδρου του ΔΣ της ΕΑΠΣ στη συνεδρίαση των οργάνων της ΕΑΠΣ

Η πρώτη συνεδρίαση των οργάνων της ΕΑΠΣ για το 2015 γίνεται σε μια κρίσιμη στιγμή για την χώρα πρωτίστως αλλά και για τον πυροσβεστικό οργανισμό.

Στη διάρκεια των εργασιών μας εξετάσαμε την κατάσταση που επικρατεί στον εργασιακό μας χώρο, όπου τα καίρια προβλήματα του συσσωρευμένα σκιάζουν την καθημερινότητά μας. Η πενταετής πολιτική της μνημονιακής καταιγίδας πέρασε ορμητικά, σχεδόν ισοπεδωτικά και από το χώρο μας, φτωχοποιώντας την ζωή του πυροσβεστικού προσωπικού από την μία πλευρά και υποβαθμίζοντας τον πυροσβεστικό μηχανισμό από την άλλη.

Ο κατάλογος των προβλημάτων μακρύς και γνωστός, νομίζω σε όλους πολιτεία, κόμματα κοινωνία. Απλά χρόνο με το χρόνο πολλαπλασιάζεται η βαρύτητα τους, με ότι αυτό συνεπάγεται στην βέλτιστη αποτελεσματικότητα του πυροσβεστικού οργανισμού.

Είχαμε την ευκαιρία στην πρώτη συνάντησή μας, να συζητήσουμε τα πλέον φλέγοντα προβλήματα και να σας δώσουμε ένα υπόμνημα με τις βασικές μας θέσεις για όλα αυτά. Η αλλαγή στην πολιτική διακυβέρνηση της χώρας πριν λίγες μέρες και η προσμονή για την υλοποίηση των προεκλογικών δεσμεύσεων γεννά σαφώς αναπτέρωση της ελπίδας από την πλευρά μας και ιδιαίτερα μεγάλη ευθύνη εκ μέρους της κυβέρνησης για να μην τη διαψεύσει.

Σε προτεραιότητα αναμένουμε μέχρι το Σαββάτο, την κατάργηση της νομοθετικής διάταξης που διαλύει τα επικουρικά μας ταμεία και σαφώς σε εύλογο άμεσο χρονικό διάστημα, περιμένουμε την νομοθετική ρύθμιση για την υλοποίηση της απόφασης του ΣΤΕ για τις παράνομες μειώσεις στο μισθό μας. Αυτά είναι τα άμεσα, που αναμένει ο ένστολος πολίτης της πατρίδας μας, για να αναπτερωθεί το ηθικό του, να δει ότι η νέα διακυβέρνηση κομίζει κάτι νέο στη διαχείριση των κοινών πραγμάτων, με χαρακτηριστικό τη συμφωνία λόγων και έργων.

Αναφορικά τώρα με τα προβλήματα του πυροσβεστικού οργανισμού, η ανησυχία μας σαφώς και δεν ανασχέθηκε από τις εκλογές, γιατί ο χρόνος της επικινδυνότητας από τις φυσικές και ανθρωπογενείς καταστροφές που απειλούν την πολιτική προστασία της χώρας, και που είναι καθήκον μας να

αντιμετωπίζουμε δεν συμπίπτει με τον πολιτικό χρόνο. Και η αντιπυρική περίοδος του 2015 πλησιάζει με τις υστερήσεις και τα υπερμεγέθη προβλήματά της. Και δυστυχώς δεν νομίζω ότι με τη δεδομένη κατάσταση, θα αντικατασταθεί στο επόμενο δίμηνο, ο γηρασμένος και λειψός στόλος των πυροσβεστικών αεροσκαφών, ούτε θα αντικατασταθεί ο μεγάλος αριθμός των υπέργηρων πυροσβεστικών οχημάτων.

Και βέβαια μπορεί να ξεκινήσει μια σοβαρή κουβέντα, σχεδόν μια 20ετία μετά την ανάθεση της ευθύνης της δασοπυρόσβεσης στο Πυροσβεστικό Σώμα, για την αποτίμηση, τον σχεδιασμό για την επόμενη 20ετία. Με σοβαρότητα όμως, πέρα από μικροσυντεχνιακά συμφέροντα, που οραματίζονται την επιστροφή σε ξεπερασμένα και αποτυχημένα μοντέλα. Γιατί «μονομερείς» σκέψεις για την ανασύσταση της δασικής πυροσβεστικής υπηρεσίας, που ακούστηκαν προσφάτως, σαφώς και δεν μπορεί να ανταποκρίνονται στην σημερινή πραγματικότητα.

Μπορούν όμως να γίνουν πολλά, και άμεσα, τόσο άμεσα όσο και η επέμβασή των Ελλήνων Πυροσβεστών όταν σπεύδουν στο καθήκον.

Μπορεί όμως να υπάρξει μέριμνα για να δοθεί μια δεύτερη στολή πυρκαγιάς στους εκατοντάδες συναδέλφους που έχουν μία μονοφόρι.

Μπορεί να υπάρξει μια ρύθμιση για να επιλυθεί η εγκληματική επιλογή της τριχοτόμησης του πυροσβεστικού προσωπικού, ώστε να είναι εργασιακά ομογενοποιημένο και να είναι στο σύνολό του, πλήρως επιχειρησιακά αξιοποιήσιμο.

Μπορεί να επιλυθούν τα εκκρεμή θεσμικά ζητήματα των μεταθέσεων, των συνθηκών υγείας και ασφάλειας, της πυροσβεστικής εκπαίδευσης.

Μπορεί να αποκατασταθούν τα λάθη που θεσμοθετήθηκαν με τον τελευταίο Ν.4249, αλλά και να υλοποιηθούν οι όποιες θετικές προβλέψεις του, που παραμένουν ανεφάρμοστες, όπως τον συνήγορο του Πυροσβέστη, τα φαρμακεία, το βαθμολόγιο των χαμηλοβάθμων και άλλα ακόμα πολλά.

Η προσμονή μας για λύσεις, είναι η αγωνία μας για να συνεχίσει ο πυροσβεστικός οργανισμός, με ασφαλή το προσωπικό του να συνεχίσει να εγγυάται την ασφάλεια της χώρας. Και τα χρωστάμε κυρίως στους ήρωές μας, τους συναδέλφους που έδωσαν τη ζωή τους κατά την εκτέλεση του καθήκοντος, σε όλους τους συναδέλφους που επιτέλεσαν ενσυνείδητα την

αποστολή τους για την διαφύλαξη της ζωής και της περιουσίας των πολιτών της χώρας.

Γι αυτό και καθήκον του συνδικαλιστικού μας κινήματος είναι και η διαφύλαξη της ιστορικής συλλογικής πυροσβεστικής μνήμης, των σελίδων της πυροσβεστικής ιστορίας που χάραξαν σταθμούς στη διάβα της. Μια τέτοια σελίδα ανασύρουμε σήμερα με την ευκαιρία της σύναξής μας να τη φωτίσουμε και να αποτίσουμε το ελάχιστο της αναγνώρισης και τιμής στους συντελεστές της.

Πριν τρεις δεκαετίες, τέτοιες περίπου μέρες, η τότε κυβέρνηση, με το γνωστό νεοελληνικό σύστημα της γονατογραφίας κάποιων συμβούλων, σχεδιάζει ένα από τα δεκάδες νομοθετήματα αναδιοργάνωσης των Σωμάτων Ασφαλείας. Σε κείνο το σχεδιασμό έχει προκριθεί η ενοποίηση Αστυνομίας Πόλεων, Ελληνικής Χωροφυλακής και Πυροσβεστικού Σώματος. Ένα από αυτά τα κείμενα νομοσχεδίου διαρρέεται στις 26 Γενάρη του 1984, στον ημερήσιο Τύπο και προβλέπει την κατάργηση της ιεραρχικής δομής και αυτονομίας του ΠΣ και προβλέπει την Πυροσβεστική Σχολή σε «σεμιναριακό φροντιστήριο».

Το επόμενο πρωινό της 27-1-1984, οι τότε Δόκιμοι Αξιωματικοί της Πυροσβεστικής Σχολής, σε μια εποχή που δεν υπάρχει συνδικαλισμός στο χώρο, διαβάζοντας το νομοσχέδιο, συνεγείρονται και με τον πλέον ειρηνικό τρόπο, αυθόρμητα διατυπώνουν την συλλογική τους θέση για Πυροσβεστικό Σώμα, αυτοδύναμο, αυτοδιοικούμενο, αυτοτελές χωρίς υποβάθμιση της Πυροσβεστικής Σχολής. Η διαμαρτυρία τους, δημιουργεί αίσθηση, καλύπτεται από τον Τύπο της εποχής και η πολιτική ηγεσία δέχεται σχετική επιτροπή, όπου ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης, δεσμεύεται ότι δεν θα υλοποιήσει καμία από τις ρυθμίσεις που είδαν το φως της δημοσιότητας.

Η πρώτη πρώιμη συνδικαλιστική αυτή κίνηση των Δοκίμων Αξιωματικών εκείνη τη μέρα, απέδωσε τα μέγιστα, αφού ενέκοψε τη διαλυτική πολιτική πρόθεση και διασφάλισε το Πυροσβεστικό Σώμα που γνωρίζουμε σήμερα.

Δυστυχώς ο τότε «πολιτικός και υπηρεσιακός πολιτισμός» της εποχής, λειτούργησε με τον δικό του «μετεμφυλιακό τρόπο». Για τα γεγονότα ασκήθηκαν διώξεις εναντίον των μετεχόντων που οδήγησαν στην απόταξη από το ΠΣ τεσσάρων Δοκίμων, την αποπομπή από τη Σχολή πέντε Δοκίμων, την επιβολή προστίμων σε 18 Δοκίμους και την επιβολή προστίμων και τη μετακίνηση από την Πυροσβεστική Σχολή τεσσάρων Αξιωματικών.

Μερικά χρόνια αργότερα θα υπάρξει αποκατάσταση των αποταχθέντων και των αποπεμφθέντων Δοκίμων Αξιωματικών, όμως σήμερα 30 χρόνια μετά, που όλοι τους πλέον οι συντελεστές εκείνης της περιόδου βρίσκονται σε αφυπηρέτηση και δυστυχώς κάποιοι και πολύ μακριά, μπορούμε να φωτίσουμε το γεγονός και να το παραδώσουμε με όλα τα στοιχεία στην πυροσβεστική ιστορία.

Ο σπόρος που ερρίφθη το 1984 στο κτίριο της Πυροσβεστικής Σχολής, θα φυτρώσει μια δεκαετία σχεδόν αργότερα το 1995, όπου μια άλλη πρωτοβουλία Αξιωματικών και Δοκίμων, στο ίδιο κτίριο, θα δημιουργήσει τον πυρήνα που θα ιδρύσει την "Ένωση Αξιωματικών Πυροσβεστικού Σώματος, τη συνδικαλιστική έκφραση των Αξιωματικών του Π.Σ. που μέχρι σήμερα δίνει τον αγώνα της.

Ο ιστορικός κύκλος πολλές φορές κάνει εκπλήξεις. Σήμερα που προχωράμε στη συμβολική βράβευση των τεσσάρων, τότε Δοκίμων Αξιωματικών, που αποτάχθηκαν από το ΠΣ τότε στο τιμόνι της πολιτικής ηγεσίας μας βρίσκεται ο καθηγητής Γιάννης Πανούσης, ο οποίος είχε και μάθημα στο 2ο έτος, την ημέρα όμως εκείνη δεν είχε πάει.

Θα μας επιτρέψετε αξιότιμοι κύριοι και αγαπητοί συνάδελφοι να προηγηθεί η συμβολική αυτή έκφραση τιμής μας.